

grundlag for omfattende besparelser inden for sundhedssektoren.

Det er vigtigt, at børnene allerede fra vuggestuealderen lærer gode kostvaner. Daginstitutionerne vil her kunne yde en væsentlig socialpædagogisk indsats, hvis de får muligheden for det. Børnene vil kunne stifte bekendtskab med en varieret og sund kost, og hvis maden tilberedes i institutionerne, vil børnene i nogen grad selv kunne deltage i tilberedningen.

For at sikre en ernæringsmæssig rigtig kost skal der ansættes kvalificeret personale – d.v.s. personale, der har en relevant uddannelse inden for kostområdet. Dette er ikke mindst nødvendigt, fordi man i dag næsten skal være ekspert for at finde rundt i junglen af madtilbud og sammensætte en sund kost tilpasset børnenes alder og behov.

En realisering af denne del af beslutningsforslaget vil i øvrigt lette børnefamiliernes økonomi og arbejdsbyrde og bidrage til, at samfundet i højere grad overtager udgifterne ved børnenes opvækst. Endelig skal det nævnes, at det kan være svært for forældrene overhovedet at sikre, at deres børn får den kost, de har behov for – uanset viljen til dette.

Børnefamilierne er udsat for et voldsomt pres, socialt og arbejdsmæssigt, og har ofte ikke den nødvendige tid – eller den nødvendige økonomi!

Ad 5

Mange daginstitutioner ligger ubenyttede hen efter lukketid, samtidig med at mange beboere savner mødesteder. Ved at åbne daginstitutionerne uden for normal åbningstid vil institutionerne i højere grad kunne fungere som en del af lokalsamfundet. Det vil give mulighed for en større forståelse og ansvarlighed over for daginstitutionsarbejdet. Noget sådant kan dog medføre rimelige krav om visse mindre økonomiske tilskud f.eks. til ekstra rengøring, indretning med henblik på både børn og voksne o.s.v. Dette fremhæves ikke mindst på baggrund af, at socialministeren tydeligvis er opmærksom på muligheden af en mere åben anvendelse af institutionerne, uden at ministeren er opmærksom på, at det nødvendigvis må ledsages af en smule penge til formålet – jfr. den tidligere omtalte vejledning fra socialstyrelsen, side 37–38 (se bemærkningerne til forslagets nr. 2).